

תת"ע 6529/06/10 - מדינת ישראל נגד בנימין משה

בית משפט השלום לתעבורה באשקלון

תת"ע 6529-06-10 מדינת ישראל נ' בנימין
תיק חיצוני: 30200999040

כבוד השופטת ליאת שמיר הירש	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
בנימין משה	נגד
	המבקש

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.2.2010 בבית המשפט לתעבורה באשקלון מפי כבוד השופטת (בדימוס) דליה קליימן.

במסגרת פס"ד הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (שפקע בשנת 1987) וללא פוליסת ביטוח. בית המשפט הטיל על הנאשם עונשים של קנס בסך ₪ 5,000 ופסילה לצמיתות.

במסגרת הבקשה טען המבקש כי, ככל הנראה, לא התייצב לדין בעניינו בשל מחלה.

עוד טען כי לא ידע על עונש הפסילה שהוטל עליו במסגרת פסק הדין, עד שנעצר בשנת 2020 על ידי שוטר.

כמו כן, טען כי העונש שהוטל עליו אינו מידתי ואינו הולם את חומרת המעשים, בעניין זה הפנה לפסיקה הרלוונטית למקרים בהם הוטלה פסילה לצמיתות.

מנגד, התנגדה המשיבה לבקשה ובעיקר סמכה טיעוניה על תקופת השיהוי הארוכה בהגשת הבקשה, ללא כל הסבר המניח את הדעת.

לטענת המשיבה, פסק הדין נשלח אל המבקש, בהתאם לנדרש בתקנות, עוד ביום 16.9.2010 והיה עליו לברר מה עלה בגורלו של כתב האישום.

מעבר לכך, הפנתה המשיבה אל כתב האישום שהוגש נגד המבקש בשנת 2020, עבירה דומה, בגינו נשפט בהעדר בשל אי התייצבותו לדין.

אם לא די בכך, לאחר שכאמור המבקש נתפס ונחקר על נהיגתו ללא רישיון נהיגה ובזמן פסילה, שב וביצע העבירות פעם נוספת בשנת 2021 - בגין גם נעצר.

לאחר ששקלתי טענות המבקש, תגובת המשיבה והמסמכים שצורפו, שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות.

אין חולק כי המבקש זומן כדין לדיון שנקבע בעניין כתב האישום מושא הבקשה ולא התייצב כנדרש.

סיבת היעדרותו של המבקש מהדיון אינה מפורטת דיה ואין לה אחיזה במסמכים תומכים.

יתרה מכך, די בתקופת השיהוי כשלעצמה כדי להצדיק דחיית הבקשה. במקרה זה המבקש לא הצליח לשכנע כי היתה הצדקה לתקופת השיהוי ואין כל הגיון בטענתו כי סבר (לא ברור על סמך מה) כי הפסילה הסתיימה, כל זאת כשאין ברשותו רישיון נהיגה תקף משנת 1987.

לאילו נוספות העבירות החדשות אותן ביצע הנאשם, שיש בהן כדי להעיד על העובדה כי הנאשם בבקשתו זו אינו נקי כפיים.

אכן, העונש שהוטל על המבקש הינו חריג וחמור ביחס לעבירה, אך לא ניתן לומר כי הוא אינו מתקבל על הדעת, בנסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בכך שלא הוטלו על המבקש עונשי מאסר המצויים במתחם הענישה.

כמו כן, וכפי שציינתי לעיל, עבירותיו הנוספות של המבקש מעידות כי חומרת הענישה, במקרה נאשם זה, איננה מצדיקה ביטול פסק הדין ואין בה כדי לשכנע כי ייגרם עיוות דין בדחיית הבקשה.

לפיכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשפ"א, 03 יוני 2021, בהעדר הצדדים.